

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ
Y
REDACCIÓ
LLIBRERÍA ESPAÑOLA
Rambla del mitj, 20,
BARCELONA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

PRÉU DE SUSCRIPCIÓ.

FORA DE BARCELONA:

Espanya, trimestre... 8 rals.
Antillas (Cuba y Pto. Rico). 16 •
Estranger. 18 •

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

CUESTIÓ DE CARNICERÍA.

Aquest any la matansa ha comensat avants d' hora.

VA PLOVENT.

Y á Fransa vá plovent, y segons lo que sembla, la pluja durará alguns dias. ¡Qui sap si al última hi haurá llamps y trons y pedregada!

Pèl moment jo veig que mentres los uns se mullan, los altres s' aguantan dessota de un bon parayguas.

Los republicans tenen lo parayguas de la rahò, format ab las baranillas de la legalitat y la tela de la majoria. Lo bastó d' aquest parayguas es fort y es inflexible com la vara de la justicia. Ja pot ploure.

En cambi 'ls seus enemichs corren de una banda á l' altra, xops y regalimant, trobant tancadas totas las portas. ¡Infelissos! Y l' aygua vá cayent y 'l cel no se serena.

Gotas:

Aquest dia varen dur un metje al manicomi. La cosa no era per ménos.

Figúrinse que un individuó vá enviar á buscarlo perque l' hi mirés un granet que li sortia al brás. En realitat no hi tenia mes que un vermell y una mica de picó.

Lo metje al veure 'l exclamá:—Aquest brás haurém de tallarlo.

Consternació en la familia.—Pero Sr. doctor, ¿tant gran es lo mal que hi haja necessitat de una medida tan extrema?

—Jo no diré que 'l mal en aquest moment siga gran cosa, pot ser no será res; pero figúrinse que aixó 's complica, que 'l grá 's torna un càncer, que vé la gangrena... En fi, jo crech qu' hém de ser previsors...

—Pero senyor metje, ¿quin sistema es aquest que comensa per tirar un brás á terra, perque hi surt un grá, que no val la pena de parlarne?

—¿Quin sistema es aquest, burrango? Es lo sistema de 'n Mac-Mahon, lo sistema que consisteix en disoldre Assambleas, encare ne se l' hi encasqueta l' idea de que 'ls hi surt lo granet del radicalisme, tant si 'l grá hi es, com si no hi es. Al Mariscal la cosa l' hi surt bè, y jo animat per l' exemple, tracto d' aplicarlo á la medicina. Si tots los metjes fessin com jo, ompliriam lo mon de mancos y de coixos; pero no hi hauria cancers ni gángrenas.

¡Qué tall! ¿Varen fer mal de durlo al manicomi?

Disolta la primera Assamblea, deya en Mac-Mahon:

—Los diputats varen ser elegits perque 's presentavan escudats ab lo mèu nom. Deixém que 'l país parli.

Lo país ha parlat, regalant al mariscal un solemne mico.

Y 'l mariscal per comte de caure de rodillas, s' entreté á ferlo ballar.

Un concell:—«Atension mussiu, que 'ls micos mordan et esgratinyan.»

Un diputat bonapartista diu en un discurs una cosa inexacte.

—¡Mentiu! l' hi crida un diputat republicá.

Al sortir se desaffian, y 'l dia següent crusan lo sabre.

Lo republicá Allain Targé vá foradar lo brás al bonapartista Mitchel.

Aixó proba la pega dels bonapartistas. Lo del desafío vá quedar embustero y ferit.

Lo ministeri del duch de Broglie ja ha presentat la dimissió y l' hi ha sigut admesa.

¿Per qué? Naturalment aixó será perque era un ministeri bunyol.

No sabém, á horas d' are, qui 'l substituirá; pero 's parla de un ministeri de la mateixa heterura. Si ha de ser igual ¿á qué treure 'l del duch de l' Embrolla? ¿Se créu lo mariscal que 'l paladar de la Fransa es tant poch delicat que resisteixi dugas raccions de bunyols, l' una darrera de l' altra?

Jo ja 'u veig: aquest bon senyor fá com Bertoldo, que haventse'l de penjar va demanar que l' hi deixessin triar l' arbre, y no 'n trobava cap de bó.

Una operació militar.

Lo mariscal está sitiado. Si intenta fer una sortida, hi ha forsas numéricas superiors á las sèvas y reberà. Si continúa resistint, haurá de capitular.

Haurá de capitular per fam.

L' Assamblea 's negará á aprobar los presupuestos, y quan se vegi sense un quarto llavors que cridi als seus partidaris á veure si 'l treuen d' apuros.

Cámara de diputats:

«Se nombrará una comissió encarregada d' averiguar totas las trampas, coaccions é ilegalitats comesas pèl govern y 'ls seus agents en las últimas elecciones.»

La proposició es aprobada per mes de 120 vots de majoria tots frescos qu' encare fan olor d' elector.

Senat:

«Los senadors donarán lo seu apoyo al govern que practiqui una política conservadora y que respecti las atribuciones de cada un dels poders del Estat.»

Resultat: una proposició que sembla que diu molt y no diu res. Se vota y surt aprobada per un vot de majoria. Un vot ranci que fá olor de cementiri.

Y 'l mariscal tiesso que tiesso ¡Aixis s' hi hagués tingut tant á la batalla de Sedan!

Entre 'ls nous ministeris que s' han tractat de formar n' hi figura un compost tot de generals, y un altre de particulars ó siga de gent tranquila que no 's fica en política, es á dir: un ministeri de negocis.

Lo ministeri de generals ¿com lo pendria 'l país? Ni á cops de sabre.

En quan al ministeri de negocis me fá 'l mateix efecte que un ministeri de palla.

Y la palla no se la menja l' Assamblea. No son tan burros.

Espressions de la gent calenta:

¿Que fá aquesta majoria? ¿Encare no ha tret al Mariscal? ¿Encare no s' ha apoderat del govern? ¿Encare no está al frente del país?

Aném á donar resposta á aquestas preguntas: A só de tabals no s' agafan llebras, y á copia de violencias no 's gobernan los paissos, ni á cop de canyas madura la fruita.

Las esquerras de la Asamblea son poderosas perque representan lo país, y representan al país perque están dintre de la ley. No moventse de dintre de la ley tenen assegurada la victoria.

¡Qué mes voldrian los enemichs de las llibertats de Fransa, sino que aquells homes sensats, serens, tranquils, se sortissen de test y fessen una tamborinada! Llavors los qui avuy no tenen rahó, exclamarian:—¡Abominació y escándol! ¿No veýeu? Ells perturban al país. Hém d' aixafarlos. Nosaltres som los salvadors de la Fransa.»

En aquest mon no n' hi ha prou ab tenir rahó. Es menester tenirla y semblar que 's té.

Tota la premsa estrangera, ménos la reaccionaria espanyola, condemna l' actitud del Mariscal Mac-Mahon.

Y 'l mariscal Mac-Mahon nega l' entrada á Fransa de tota la premsa estrangera, menos de la conservadora espanyola.

Si 's fessin unas elecciones europeas, lo mariscal los perdria, del mateix modo que ha perdut las de Fransa.

Un altra observació.

Avuy lo Mariscal resisteix, y tothom s' ho mira ab la cara seria, ningú s' hi entusiasma.

¿Vol veure una explosió de alegria general? Que dimiteixi.

Jo l' hi asseguro que fins repicarán las campanas.

Adhuc la CAMPANA DE GRACIA.

P. K.

UN BON MATALÁS

A Perico Matalassé

Si sens costarvos un ral un matalás fer voléu, jo us diré prou ahont podréu trobar lo material.

En la gran cuestió de Fransa, en la de Cuba y Orient, y en la del Ajuntament, teniu tela... de confiansa.

D' aquells clatells roigs y grasses de neos y de carlins, beatos y pelegrins, treureu la llana á cabassos.

Y si anéu ab un tó humil á contarli á aquest govern que Espanya ab ell es l' infern, de fixo que us dona... fit.

Si hi voleu deixá apuntats alguns flochs, teniu aquellas tan bonicoyas estrelas dels carlistas presentats.

Si donchs sen gastar ni un ral se un bon matalás voléu, ja os he dit prou ahont podréu trobar lo material.

ZARANDIETA.

Lo dia 13 del actual, al acte de disposarse á dir la primera missa, 'l célebre rector de Calella notá que hi habia una hostia á terra, y exclamá:

«Nos han robat.» Efectivament, obert lo sagrari 's trobaren á faltar dos cupons, no de la deuda, sino de platina.

Un feligrés deya:—¡Qui sab si 'ls lladres per entrar á l' iglesia duyan mantellina!

Lo Foment Graciense ha tingut la bona idea de inaugurar unas classes populars gratuitas pèls obrers, en las quals á més de l' ensenyansa primaria 's donan lliçons de Aritmética y Algebra superior, dibuix lineal, d' adorno y de paisatge, Historia y Geografía, Física y Química, Mecánica aplicada á las arts, Idioma francès, Idioma italiá y Música.

En pochi dias s' han reunit 140 alumnos, y en algunas classes se n' hagué de suspendre l' admissió de nous, per no permétre'ls la capacitat del local.

Lo Foment graciense y la classe obrera mereixen una entussiasta enhorabona. Ells comprenen y demostran que aquest es lo verdader camí de l' emancipació.

Nos dihuen de Sant Feliu de Codinas: «Tenim aquí ja fá alguns dias la «santa missió» composta de tres capellans, qu' están empenyats en conduhirnos á la gloria de totas las passadas.

Aixó no tindria res de particular, si l' Alcalde no s' hagués permés ajudarlos, privant tots los balls que intenta donar la juventut, mentres duri la santa missió.»

Una pregunta: ¿Es aquesta la santa missió del alcalde de Sant Feliu?

Si es aquesta ja li demanaré un favor, y es que ja que priva tots los balls, privi també al poble de ballarla magre.

Als Estats Units ha mort una venedora de periódichs que ha deixat una fortuna de 70 mil duros.

Aquí 'ls escriptors nos morim de gana. ¡Figúrinse que será del pobres que venen periódichs!

¡Setanta mil duros y venia periódichs!

Res, una republicana que no tenia res per perdre.

Frases de dos periódichs de Madrid que no son ilegals; La Patria: «Aixó se 'n vá.»

Lo *Constitucional*: «No hi falta més que una goteta perquè vessi 'l vés.»
Frasse mèva: «No m' embolico.»

Un periódich dia que á Buenos Ayres alguns barbers han posat en ús unas navajas que al mateix temps que afaytan fan música, per medi de un mecanisme especial.

¡Ditxós país qu' hasta afeytant als ciutadans, los diverteixen!

Aquí 'ns afaitan á rapel y en séch.

Lo Mariscal Mac-Mahon ha declarat que no governará sino ab las dretas.

Arreglo al canto

Los diputats republicans que avuy son la majoria passan á ocupar la dreta, y governa ab ells.

¿Qué tal, ne sé?

En Fortou, per fer efecte y causar terror, á lo millor de un discurs se tréu un paperot y diu:

«Vaig á llegirvos un programa republicá radical socialista...»

En Gambetta, ab la llestesa de un llamp:

«¿Quan vos vá costar l' impressió d' aquest programa?»

A Guatemala va haberhi un conat d' assassinat contra 'l president de la República.

L' assassino vá ser mort després de haver disparat un tiro de revólver sobre 'l citat president.

¿Qui es l' assassino? Qui havia de ser. Un capellá. Lo rector de un poble.

Vajan prenent datos.

L' escola normal de mestras es tant estreta, que durant la classe hi ha hagut cassos de alumnes que s' han desmayat y han suferit altres accidents á causa de la sufocació.

Sino que 'ls conservadors deuen ferse la següent reflexió:

—¿No s' han de morir de fam aixis com aixis quan tinguin lo titol? No hi fa res, donchs, que s' asfixihin mentres estudian.

Un párrafo del discurs de 'n Gambetta:

«Tots los matisos del partit republicá se troban confosos en lo respecte de la voluntat nacional. En aquest país lo sufragi universal ho es tot; ell es l' amo, y 'ls actuals ministres no son mes que uns servidors insurreccionals contra 'l dret. Lo Parlament y 'l poder executiu no son propiament poders, sino 'ls órganos del sufragi universal.»

Contra aquest llenguatge decidit y clar, no hi ha escuts ni subterfujis que hi valgan.

Un' altra frasse de 'n Gambetta:

«Si 'l Senat ens disolgues un' altra vegada, vosaltres que esgrimiu com arma de partit los temors de una *Convenció roja*, hauréu convertit á l' alta Cámara en una *Convenció blanca*.»
Convinguts.

En un mateix telégrama:

«Ha fondeat á Málaga la fragata *Victoria* conduint l' embaixada marroquí portadora de 20 milions.»

Ab embaixadas aixis, ja poden venirhi sempre que vulgan.

«Ha ingressat en lo Banc 20 milions procedents de Barcelona.»

Ja 'n veuen: lo mateix que á Marruecos.

Kars ha caygut en poder dels russos.

L' assalt vá durar 12 horas, y 'ls turchs hi van deixar trescents canons, banderas, municions, queviures y quartos.

Ván tenir ademés 5.000 morts y ferits y 10 mil presoners.

Resultat que aixó no es car.

Es Kars.

Lo ministre de la guerra de 'n Mac-Mahon ha declarat qu' estava resolt á deixar al exercit fora de la política.

Ja 'u veuen, y prénquinne nota per lo que puga succehir: l' exercit ronseja.

Per la part de Crespiá s' ha presentat una partida de uns 50 homes armats, que han tret diner de las poblacions vehinas.

En Mola y Martinez ha anat á perseguirlos.

Aixó 'm recorda l' alsament de 'n Castells. També vá anarhi en Mola y Martinez.

* *

Lo Brusí diu que no son carlins, sino *merodeadores*.

Sí, sí, *merodeadores!*

Ja l' hi dirán de missas, sobre tot, si com es conseqüent, ab la partida aquesta hi vá algun capellá.

Lo propietari y un redactor de *La Correspondencia* van ser cridats per en Cánovas perquè assistissen á un Consell de ministres.

May los Consells de ministres havian anat tant per avall, ni los redactors de *La Correspondencia* tant per amunt.

La *Política* va publicar dias atrás un article titolat: «*Endevant sense vacilar*.»

La cosa no t' malicia. En vista del triunfo dels republicans francesos, l' *endevant sense vacilar* consisteix en clavar llenya als liberals de aquí.

Apa, donchs. Endevant sense vacilar, que aquest es lo camí de ca 'n Tunis.

Aquesta senmana s' ha parlat moltíssim de la dimissió del Ajuntament de Barcelona.

—No 'u creguin pas, deya un empleat; D. Albert es capás de tenirse més tiessó que 'l mariscal Mac-Mahon. Ni sometre's ni dimitir. *J' y suis, j' y reste.*

Un periódich francés, en vista de la proposició Grevy demanant una informació sobre 'ls escándols de las últimas eleccions, exclama:

«L' acte es revolucionari y no t' mes precedents ni semblansa que ab lo del célebre *joch de la pilota*.»

Enhorabona; pero reflexioni que aquella partida *mano á mano* ab la reacció, va guanyarla la República.

Datos consoladors:

Europa manté actualment 9 milions de soldats y sosté 21 mil canons, l milió 400 mil caballs de guerra, 2.588 barcos, d' ells 259 de acorassats ab una dotació de 310 mil homes y 16 mil canons.

Tot aixó costa al any 52 mil milions de rals.

O sigan 100 mil rals cada minut.

¡Quantas gotas de suor llansadas de més! Y quantas gotas de suor llansadas de ménos!

A Madrid, en mitj del carrer, y á la llum del dia ab una mica més seqüestran á una senyora.

A Barcelona, en mitj del carrer y á la llum del dia ab una mica més seqüestran á la noya de un colegi.

En temps de conservadors la política pot anar á las foscas; pero 'l qu' es los seqüestros, van bèn á las claras.

Inclús lo seqüestro dels periódichs.

A UNA.

¿Saps tú, nina idolatrada,
quan pur, quan inmens, quan gran,
es l' amor que jo 't professo,
l' amor que m' has inspirat?

¿Saps la ditxa que jo sento
quan te miro al meu costat,
ab ta boqueta riallera,
y ta cara angelical?

¿Saps tú lo que jo disfruto
quan escolto ton dols cant,
cant d' amor y de ternura,
eco de un cor virginal?

¿Saps que mes m' estimo, nina,
contemplarte un curt instant,
que no pas una riquesa
de perlas y de diamants?

¿Saps tú lo plaher que 'm causa
ton somriset celestial,
y la mirada encisera
de tos hermosos ulls blaus?

¿Saps, nina, qu' ets ma esperança,
mon hermós somni daurat,
la alegría de ma vida,
mon goig, mon bell ideal?

¿Saps tú qu' es lo téu carinyo
tota ma felicitat?
¿Saps tot aixó, nená mèva?...
Donchs... ¡ja 't dich que saps bastant!

C. GUMÁ.

En la partida n.º 260 del arancel compren los aderesos y adornos de totas classes, exceptuats los d' or y plata.

Atenguin bè: *aderesos y adornos*.

Mes avall diu que 'ls rosaris corresponen á la mencionada partida n.º 260.

Luego los rosaris son *aderesos y adornos*. Aixís ho regoneix lo conservador y devotíssim Sr. Orovio.

¡A quins temps hem arribat, válgam Dèu! Confondre un contador de oracions ab un instrument de vanitat!

¿Será que en realitat la oració serveix als conservadors per *adere's* dels seus discursos y *adorno* de las sevas doctrinas?

A Turin ensenyan una criatura que ha nascut ab dos caps y quatre brassos.

¡Magnífich! Una criatura que podrá fer la competencia á n' en Calderon Collantes! Un cap y dos brassos de ministre, y l' altre cap y 'ls altres dos brassos d' advocat.

* *

Y á propósit.

En un ball que 's doná en la legació de Portugal un periódich de Madrid hi sentí 'l següent diálech, entre una senyora y un periodista:

—¿No es lo senyor Calderon Collantes aquell que menja ab tanta gana en lo bufet? preguntá la dama.

—Ell es.

—¿Com es que sent tant acérrim defensor de las bonas costums no guarda 'l dejuni que pèl dia de Tots-Sants prevé l' Iglesia?

—Perqué al ball hi vé com á ministre. Ja dejunará com á advocat.

Alguns estudiants de Medicina anavan á fundar una societat mèdica.

Un entusiasta del toros esclamá:

—Proposo que nombrém socio honorari á n' Lagartijo.

—¿Perqué?

—Perque quan vinga, 'ns donga algunas conferencias sobre l' *art de matar*.

La República de Suissa ha acordat carregar los drets que pagan los *esperits*.

—Ja 'u deya jo, deya un taberner conservador qu' en las repúblicas tot se' n vá ab *matèria*.

Sí, res d' esperits ni de borratxeras.

—En lo primer semestre d' aquest any, deya un subjecte, llegint un periódich, hi ha hagut á Italia un excés de 32 mil naixements, sobre las defuncions.

Y un altre que l' escoltava, molt amich de darse cera, y de las conquistas femeninas, l' hi responia:

—Home, aixó de Italia precisament coincideix ab l' época en que jo vaig serhi.

Estém perduts.

Avants no hi havia més que un partit moderat y are 'n tenim tres.

Un que menja en companyia de 'n Cánovas y dos que dejunan l' un ab en Cheste y l' altre ab en Pazos.

Los vells ab en Cheste y 'ls joves ab en Pazos. Los joves s' han pujat á las barbas dels vells y avuy dia se 'n burian.

Las figas verdas se burian de las maduras.

* *

Los moderats podrán dir per espantarnos:

Ya somos tres... trees... trees!

Lo govern grech ha comprat 25 mil fusells y 10 milions de cartutxos.

Fins are ell s' esgargamellava y l' Europa l' hi responia:

«Noy no t' entench; per mi parlas *en grech*.»

Veyám are que parla com los altres si l' entendrán.

Prenc café al costat de un progresista, y acabat me diu:

—Paga per mí que jo no duch quartos.

—Home l' hi contesto, si no m' enganyo encare no fá un minut que jo t' hi vist un duro.

—No es un duro alló; es un retrato de don Amadeo, que 'l guardo com á recort.

Diu un periódich, que una jove y distinguida artista va regalar al Ajuntament de Barcelona un plansó del arbre dessota del qual Hernán Cortés vá plorar en Méjich porque 'l destinés al Parque, y que l' Ajuntament ni siquiera l' hi ha donat las gracias.

L' Ajuntament no vol coses tristes. Sinó coses que fassan partir de riure. Com las sessions que celebra tot sovint.

Y á propòsit de l' Ajuntament y del Parque. —Are som á la bona época de las plantacions, deya un entusiasta del Parque, ¿perqué no planta l' Ajuntament? —Aviat plantará bledas, l' hi responia un bromista —Ahont...? Al Parque...? exclamá consternat l' home entusiasta. —No senyor, al clatell dels tontos que 's figuran que un ajuntament conservador, pot fer alguna cosa de bó.

Diu que 'l govern tracta de promoure una Exposició á las Filipinas. ¿Qué més exposició que la que tenim tots los liberals de anarhi?

Lo Consell de ministres ha votat un crèdit per vestir als insurrectos de Cuba qu' están en poder de las tropas. ¡Viva la compassió! Veyám quan arribará l' hora de vestir als espanyols, per comte de despullarlos.

Lo periódich carlí «Correo Catalan», se preocupa molt ab la qua dels vestits de las senyoras y pregunta: —¿Quans pobres no podrian vestir-se ab la roba sobrant d' aquestas quas? Y un periódich liberal l' hi contesta: —¿Y quans no se 'n vestirian ab la qua sobrant d' aquell bisbe que va anar á la professó de la Mercé? Pobre diari carlí! L' han agafat per la qual

Ja 's parla de un altra carta de 'n Possada Herrera. Los constitucionals y 'ls centralistas en aixó si que son constants. Y qué han de fer, mentres esperan l' hora de que 'ls deixin entrar al rebost? Naturalment, jugar á cartas.

Diu l' Asambleá de Paris: «Lo mariscal vá contestar á un grupo de la dreta del Senat que l' hi oferia la seva adhesió: »Prefereixo 'ls actes á las paraulas; y si 'l Senat me secunda, ho enviaré tot á passejar.» Tot es que se hi conformin. Perque are com are per anar á paseig fá una mica massa de fresca.

Un capellá tractava d' inculcar prácticas cristianas á una colla de criatures. —Veyéu, los hi deya: avants de dinar se beneheix la taula, y després de dinar se donan las gracias. Vamos á veure, Joanet ¿que 's fá avants de dinar? —Se beneheix la taula. —Y després de dinar?... Lo baylet no recordantse 'n'y després de gratare 'l cap una estoneta: —Ah! ja 'u sè; després de dinar, se prén café.

Un rétol que ha sortit á París, y que ha excitat no pocas riallas: PIERRE DUMONT. Dentista de las bocas del Danubi.

En un café: —Móssó, una botella de cervesa. —Voy! —Pero que fá desgraciad? Home, fassi 'l favor de sorti al carrer á destaparla. —Ay, ay ¿perqué? —Perque diu? ¿Ja sab si aquesta botella es de cervesa ó bé d' aquellas inflamables?

Un corresponsal del Brusi, m' ha dat un bon rato. S' está á Marsella y diu: «Ha arribat aquí Kheredine, primer ministre que ha sigut en Túnez. Kheredine deya ahir en una tertulia: «No concebeixo á la Fransa, á la gran nació que coneixém, convertida en república.» Y que ha de concebir aquell infelís!

CANTARELLAS.

De militars rodejada y vols que 't vinga á buscar? No, noya. no m' embolico que no soch d' armas tomar.

M.

Tens por nena que t' olvidi, que ab tu ne 'm casi tents por, tens por que ab otras m' enredi... Si tents por, compra't un gos.

E. X.

Milló es la dona que l' home, milló 'l valor que la pó milló que 'l plorá es lo riure, y 1.000.000, es milló que tot.

J. M. B.

EPIGRAMAS

Per entrá al temple un rector dos quartets feya pagar, fins que un dia vá esclamar un tipo plé de furor: —Vaja, aixó es un desatino. —Qu' es un desatino dihéu? —Aquí es la casa de Déu. —Cert; mes jo soch l' inquilino.

P. K.

«Las Marias son muy frias» vaig sentir que deya un cege: no 'u será la de 'n Diego que reb tundas tots los dias.

R. Y.

Es sabi, honrat, bó de sobra, de cor noble, franch, leal, tot he es en Pau; sols té un mal... —Un mall ¿quin? —Lo de ser pobre.

J. E.

A un borrarxo d' allo fi l' hi vá preguntar l' Eloy: —Y donchs ab que pensas noy? —Ab la cullita del ví.

A. F. O.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endevinallas dignas d' insertarse, 'ls ciutadans Dos pelons de Vilasar, Nassari Ganxet, Oilerua y Canasó. Las demés que no 's menci man no 'ns serveixen, com tampoch lo que 'ns envian los ciutadans Marqués de Solletá, Diputat, Xalot, Cap blanch, R Picolis, Peral, P. Lluch, Saramandilla, Teclat la Taberera, Un Choriceró, Noy maco, Junquerench tossut, Masroset, D. Barrusca, Tres estudiants tronats, Decidit, Veni, Vidi, Vinci, Capuchin, Un ratoli, J. M. de Cabrera, J. A. Puigcerdanés, F. d. I. Borges, Carabito, Mascaró y B. y Pradém. Ciutadà Canari: Publicarem lo logogrifo y 'l trenca-closcas.—R Ynatse. Idem lo seu.—J Ruiz: Hei enirá un epigrama.—Freixeta petit: Es aprofitable casi tot lo que 'ns envia.—B. B. y R.: Idem algo de lo de vosté.—Trencalós: Idem lo seu.—Nas ari Ganxet: Hei anirá 'l problema.—Tonet Tarragoni: Idem lo triángul.—Ratoli federal: Arreglat podrá anarhi l' epigrama.—Fluviollet: Insertarem lo problema.—Fray: L' assumpto es massa local; y á mes per poder dir algunas de las cosas que 'ns indica necessitem la garantía de una firma coneguda.—S de Granollers: Aceptem molta cosa de lo que 'ns remet.—Pim pam: Anirá 'l trenca-closcas y 'l triángul.—Clavani: Idem dos geroglífichs.—Oilerua: Idem la tortura y l' acentígrafo.—Marrech Promés: Idem lo triángul y 'l quadrat.—A. F. O.: Igual que dos epigramas.—Xilef Arebir: La noticia que 'ns dona es massa trasnotxada.—Germanas inglesas: Publicarem lo triángul.—J. Enteria. Idem lo de vosté.—Pepeta vilanovina. Hei anirán las dugas poeietas.—T. Comas: Queda complascut.—Sabata: Idem en lo referent á la noticia: en lo demés no es tant afortunat.—Zambomba. Hei anirá un epigrama y la sinonimia.—Dos de secas: Idem lo triángul y 'l trenca-closcas.—J. R. Insertarem la mudansa.

SOLUCIONS.

Á LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

- 1. XARADA 1.—Ca-mi-sa.
2. ID. 2.—Pa-u-la.
3. ENDAVINALLA.—Vi.
4. TRIÁNGUL. POROS, OROS, ROS, OS, S
5. ANAGRAMA.—Germá.—Marge.—Magre.
6. TRENCA-CLOSCAS. Hilari, Onofre, Simeo, Spau, Ignasi, Rifon, Andreu, Aureano
7. MUDANSA.—Mossa.—Rossa.—Bossa.—Cossa.—Gossa.
8. GEROGLIFICH.—Cada sant té 'l seu altar.
Las vuyt solucions ningú las ha endavinadas. N' han

endavinadas 7 Nassari Ganxet, Pradém, Mascaró y B., Ex-Bolea n.º 7, Boteu Lepel, Carabito y Dos pelons de Vilasar; n' han endavinadas 6 F. del Borges, J. A. Puigcerdanés, Trencalós, J. M. de Cabrera, Noyas de Reus, Tonet Tarragoni, y Un ratoli; n' han endavinadas 5 B. B. y R., Freixeta petit, y Pepet Tranquil; 4, Estripa-quentos, Caputxina, y Veni, Vidi, Vinci; 3, Enamorat de la Tresina, J. Ruiz, Decidit, y T. Ayxemús; 2, R. Inatse, y 1 no més Narcís Goronellas.

I.

Ma primera en lo teu pit s' hi mou més d' una vegada: lo dos de segur t' agrada ja ab patatas. ja restit. La segona junt ab tersa de l' espartenya hi lligat, aixís que me n' hi adonat topant ab un una inversa. Si ab lo que vá dit enrera no has endavinat, sabrás qu' en la mar hi trobarás prima-segona y tercera.

UN PARELL DE TARUMBAS.

II.

En aquesta terra qui prima y no dos, es en vá que fassi, no pot pagá un tot.

MORATILLA.

ENDAVINALLA.

Soch de carn, soch de paper y soch imaterial y quan vaig acompanyada de un' altra com jo semblant t' he perat en mas entranyas... Ves, busca, si 'm trobarás.

J. P.

TRENCA-CLOSCAS.

MADRID.—LEON.—CUENCA.—CIUDAD REAL.—GUADALAJARA.—VALLADOLID.—CÁ CERES.—PONTEVEDRA.

Colocar aquets noms en columna de manera que una de la lletras que contenen formi 'l nom de una població de Catalunya.

B. B. y R.

SINONIMIA.

D. Joan Tot, fabricant vá al poble de tot, y 's mor, puig tot tot lo jorn buscant una gran tot pèl vapor.

MARQUÉS DEL SOL.

TRIÁNGUL.

Trobarás en la primera,—una histórica persona.—Tenen los pintors segona,—y tu se's menjar tercera.—Si es la quarta repetida,—de segur que 't donará —un dels fruyt americá.—Vaja, treula desseguida,—que no crech que 't costi tant—sent la quinta consonant.

XRS.

MUDANSA.

Tot qui per aná á la tot, tot s' emporta pèl camí. Es carrer de Barcelona l' altre tot. Rumia aquí.

CAP-DE-MATXO.

GEROGLÍFICH.

SAN PETERSBURGO 100 CEGU 1877 afany.

S. DE GRANOLLERS.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, fill, Arch del Teatro, 24 y 23.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Múj.